

tarafından gösterilecek adaylar saptanmıştır. 4 Nisan 1955 tarihinde toplanan TMMOB 2. Genel Kurulu'nda EMO'nun Tüzüğü onaylanmış ve TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası 6235 sayılı Yasa'nın gerektirdiği kuruluşa ilişkin bütün yasal ve yönetsel işlemlerini tamamlamıştır.

1. ve 2. Dönem Oda Yönetim Kurulu Başkanlığını yürütmüş olan Emin İplikçi, TMMOB adına birçok kamu kurum ve kuruluşunda temsilcilik görevlerinde bulunmuştur. 13 Ocak 1957'de EMO 3. Genel Kurulu'nda görevi devreden İplikçi, tüm mesleki yaşamı boyunca mütevazı bir hayat sürmüştür. Emin İplikçi, çalıştığı tüm kurumlarda etik kurallarına bağlı, mühendisliğe, mühendislere ve emeğe saygılı, dürüst bir yönetici olmuştur. 1990 yılında yitirdiğimiz Odamızın ilk üyesi, 1 sicil no'lu meslektaşımız Emin İplikçi'yi bir kez daha saygıyla anıyoruz.*

1 nolu üyesinden 15 Ocak 2025 günü 96499 sicil numarası verilen son üyemize kadar tüm üyelerimize EMO'ya olan katkılarından dolayı teşekkür ediyoruz.

10 bin 455'i kadın ve 70 bin 755'i erkek olmak üzere toplam 81 bin 210 faal üyesi olan EMO, 14 şubesi, 110 temsilciliği ile yurt çapında yaygın ve saygın bir meslek odasıdır.

Hayatlarını kaybeden tüm üyelerimizi de saygı ile anıyoruz.

EMO TARİHİNDE UNUTULMAYANLAR

Elektrik Mühendisleri Odası'nın (EMO) kurulduğu 1954 yılından bu yana toplumsal ve mesleki mücadele tarihinde, meslek ve meslektaşın gelişiminde önemli yeri olan, bilim ve teknolojinin gelişmesine, ülkemizin kalkınmasına büyük katkılar sunan, örnek kişilikleri ve mücadelesi anlayışları ile ekole dönüşen unutulmaz değerlerimizi saygı ve özlemle anıyoruz...

Ord. Prof. Bedri Karafakioğlu (1915-1978)

EMO İstanbul Şubesi kurucularından, İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Elektrik-Elektronik Fakültesi'nin unutulmaz Dekanı Ord. Prof. Bedri Karafakioğlu, 1978 yılında faşist katiller tarafından katledildi...

Karafakioğlu, 23 Ekim 1915'te Çorum'da doğdu. Annesini küçük yaşta kaybeden Karafakioğlu, babasının kamu görevi dolayısıyla birçok şehirde bulundu. Liseyi 1932 yılında Adana'da bitirdi ve aynı yıl İstanbul Mühendis Mektebi'ne girdi. Ailesinin maddi durumunun iyi olmaması nedeniyle PTT'den aldığı bursla 1937 yılında Fransa'ya gitti. Paris'te Ecole Nationale Supérieure Des Telecommunications'da 2 yıl eğitim gördü. Mühendis Mektebi'nde tercihini elektrik mühendisliğinden yana kullanan Karafakioğlu, yurda döndüğünde kendisi gibi elektrik mühendisliği eğitimi alan meslektaşları ile birlikte 1939 yılında İTÜ Elektrik Fakültesi'ni kurdu.

Karafakioğlu, 1939 yılından, Üniversiteler Kanunu'nun çıktığı 1947 yılına dek Yüksek Mühendis Mektebi'nde

aldığı görevlerin yanı sıra PTT'de Fen Müfettişliği ve Telsiz Mühendisliği görevini üstlendi. 1947 yılından itibaren İTÜ'de çalışma yaşamına devam etti. 1939'da doçent, 1948 yılında profesör oldu. 1948-1954 yıllarında Telgraf-Telefon Tekniği Kürsüsü'nde, 1954-1960 arasında ise Telekomünikasyon Tekniği Kürsüsü'nde görev yaptı. 1954-1957 yılları arasında İTÜ Teknik Okulu Müdürlüğü görevinde bulundu. Teknik Okulun Mühendislik-Mimarlık Fakültesi'ne dönüştürülmesiyle birlikte sürekli dersler vermeye başladı. 1960 yılında ise Elektrik Fakültesi Profesörler Kurulu tarafından Telekomünikasyon Tekniği Kürsüsü Ordinaryüs Profesörlüğüne oybirliği ile seçildi. 1964-1965 yıllarında İTÜ Elektrik Fakültesi Dekanlığı, 1965-1969 yılları arasında İTÜ Rektörlüğü yaptı.

1960-1961 yıllarında 27 Mayıs sonrası Kurucu Meclis'te İTÜ temsilcisi, 1963-1968 yılları arasında OECD Bilimsel Araştırma Komitesi Türkiye Temsilcisi, 1963-1968 yılları arasında TRT Yönetim Kurulu Üyeliği, 1970-1975 yılları arasında Avrupa Rektörler Konferansı Türkiye Temsilciliği yaptı. 1973-1976 döneminde Üniversite Denetim Kurulu'nda yer alan Karafakioğlu, Rektörlüğü döneminde Karadeniz Teknik Üniversitesi'nin (KTÜ) kurulmasına destek oldu. 1972-1976 yılları arasında da KTÜ'de öğretim görevlisi olarak eş zamanlı görev yaptı.

Üniversitelerde anti-emperyalist demokrasi mücadelesinin güçlendiği 1965 yılının ardından 1968 yılına gelindiğinde çıkarılmak istenen "Öğrenci Disiplin Yönetmeliği"ne, "Gençliğin heyecanları emirlerle kanallı edilemez" diyerek karşı çıkan Karafakioğlu; İTÜ, İTÜ Teknik Okulu ve İstanbul Yüksek Tekniker Okulu tarafından "Özel Okullar Yürüyüşü" adı altında düzenlenen protesto etkinliği hazırlık çalışmalarına katılım sağlayarak, destek verdi.

Öğrenciler ile arasına mesafe koymadan yaşayan Karafakioğlu, öğrenci temsilcilerini evinde kabul etti. Rektörlüğü döneminde İTÜ Maslak Kampüsü'nün alınması, 2 kademeli öğretimin uygulanması, Temel Bilimler Fakültesi'nin ve Mühendislik-Mimarlık Fakültesi'nin kurulması gibi önemli projelere imza attı.

Yabancı dilde yayımlanmış 5 makalesi, Türkçe 8 telif, 13 tercüme kitabı, 9 telif, 13 tercüme makalesi bulunan Karafakioğlu, EMO 7. Olağan Kurulu'nda alınan karar doğrultusunda İstanbul Şubesi'nin kuruluş çalışmalarında aktif olarak yer aldı. 1965-1967 yılları arasında EMO İstanbul Şubesi'nde 5. ve 6. dönem Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini üstlendi.

Bedri Karafakioğlu 20 Ekim 1978 tarihinde Bakırköy Gençler Caddesi'nde kimliği belirlenemeyen faşist katillerin silahlı saldırısı sonucu yaşamını yitirdi.

Bedri Karafakioğlu'nun öldürülmesi, büyük üzüntü ve öfkeye neden olmuş, İTÜ ve İstanbul Üniversitesi'nde öğretime süresiz, İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi'nde (İDMMA) de eğitime 4 günlük ara verilmiştir. Cinayet EMO örgütlülüğü başta olmak üzere, demokratik kitle örgütleri ve üniversiteler tarafından yurt genelinde protesto edilmiştir.

Cinayete ilişkin açılan soruşturma kapsamında birçok kişi gözaltına alınmış, ancak katiller yakalanamamıştır.

Soruşturma dosyası, önce Bakırköy Cumhuriyet Savcılığı'na, 12 Eylül Askeri Darbesi sonrasında da İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı'na aktarılmıştır. Sıkıyönetimin kaldırılmasının ardından soruşturma dosyaları Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı'na devredilmiştir. 1986 yılı başlarında ise soruşturma dosyası yeniden Bakırköy Cumhuriyet Savcılığı'na gönderilmiştir. Dosya hazırlık numarası verilerek yıllarca bekletildikten sonra zamanaşımı gerekçesiyle kapatılmıştır.

Ord. Prof. Bedri Karafakıoğlu Üzerine

Duran Leblebici

Bugün EMO İstanbul Şubesi kurucularından biri ve ilk Yönetim Kurulu Başkanı olarak andığımız Ord. Prof. Bedri Karafakıoğlu, Türkiye'de pek çok alanda katkı yapmış bir "hizmet adamı" idi.

Yıllardan beri her 20 Ekim günü Ord. Prof. Bedri Karafakıoğlu'nun Zincirlikuyu'daki mezarı başında bir toplaşma olur. Genellikle bir kurumsal organizasyonla değil, içten geldiği için burada bir araya gelenler -aile fertleri dışında- çoğunlukla Bedri bey'in öğrencisi olmuş olan İTÜ mezunlarıdır. Bedri bey'in Beşiktaş Abbasağa Parkı'ndaki büstü de öğrencilerinden bir grubun organizasyonu ile dikilmiştir. Bu içten ilginin ve bir araya gelişlerin 46 yıldan beri hiç tavsamadan devam etmesinde sanyorum Bedri bey'in ülkemizde hâlâ devam etmekte olan "faili meçhul / nedeni meçhul" cinayetlerin, "nedeni en meçhul" olanı ile kaybedilmiş olmasının yanı sıra, "hoca" ve "insan" olarak öğrencilerinin zihnine ve kalbine bıraktığı derin izin etkisi vardır.

Bedri Karafakıoğlu 23 Ekim 1915'de Çorum'un saygın ailelerinden Karafakıh'ların bir ferdi olarak dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini Çorum'da, lise öğrenimini Adana'da tamamladıktan sonra 1932'de Yüksek Mühendis Mektebi'ne girdi. Dördüncü senenin sonunda başarılı öğrencilere tanınan bir ayrıcalıktan yararlanarak öğrenimini "Avrupa"da tamamlamak üzere yurt dışına gönderilmesi söz konusu olduğunda, çalışma alanı olarak o yılların gelecek vaadeden mühendislik alanlarından biri olan "haberleşme"yi seçti ve "Paris Ecole Nationale Supérieure des Telecommunication"a gitti. 1939'da mezun olarak yurda döndüğünde bir yandan Yüksek Mühendis Okulunda 1938'de kurulmuş olan Elektrik-Muhabere şubesinde öğretim elemanı olarak görev yaparken, bir yandan da PTT'de "fen müfettişi" ünvanı ile hizmet vermeye başladı. Yüksek Mühendis Okulunun İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) olarak yeniden yapılandığı 1947 yılına kadar bu ikili göreve devam etti ve ülkede geliştirilmekte olan haberleşme (telgraf ve telefon) altyapısının planlanmasında ve gerçekleştirilmesinde etkin görev aldı.

Bedri Karafakıoğlu İTÜ bünyesine kurulan Elektrik Fakültesi'nin -özellikle Zayıf Akım Kolu'nun- kuruluşunda ve gelişmesinde kadromun yurt dışında eğitim almış az sayıda elemanından biri olarak öncülük yaptı. Zayıf Akım Kolumun iki temel kürsüsünden biri olan Telekomünikasyon Tekniği Kürsüsü'nün başkanlığını üstlendi. On yıllar boyunca verdiği Telekomünikasyon Ölçme dersi ve laboratuvarı ile PTT'nin geliştirmekte olduğu haberleşme altyapısını planlamak, kurmak ve

sağlıklı çalışmasını sağlamak için, ve Telefon Santralleri dersleri ile de sayıları artmakta olan otomatik telefon santrallerinin planlanması ve işletilmesi için ihtiyaç duyulan mühendislerin yetiştirilmesini sağladı.

Bedri Karafakıoğlu'nun üniversite hayatı Elektrik Fakültesi'nde verdiği dersler ve yazdığı kitaplarla sınırlı kalmadı. Hocalık misyonunu İTÜ Teknik Okulu'nda ve Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde -genellikle zor koşullarda; bazen uçakla, bazen otobüsle giderek- verdiği derslerle devam ettirdi.

Bedri bey bu öğretim etkinliklerinin yanı sıra Fakülte'de ve Üniversite'de çeşitli idari görevler üstlendi. 1954-57 yılları arasında İTÜ Teknik Okulu müdürü, 1964-65 yılları arasında Elektrik Fakültesi dekanı ve 1965-69 yılları arasında İTÜ rektörü olarak görev yaptı. Ülkenin ve üniversitenin olağan dışı sorunlar yaşadığı 1977'de Elektrik Fakültesi dekanlığım ikinci defa üstlendi ve bu, hepimizin bildiği gibi, anlaşılmaz bir şekilde hayatına mal oldu.

Bedri Karafakıoğlu üniversitedeki olağan eğitim ve yönetim etkinliklerine ek olarak yurt içinde ve yurt dışında Kurucu Meclis üyeliği, TRT Yönetim Kurulu üyeliği, OECD'de Türkiye temsilciliği gibi çeşitli kamusal görevlerde bulundu ve Türkiye Eğitim Vakfı, EMO İstanbul Şubesi gibi sosyal kurumların kuruluşunda yer aldı. Bütün bu hizmet alanlarında rol almış olmasında Bedri beyin hizmetten kaçmayan ve gerektiğinde elini taşın altına koymaktan çekinmeyen yaratılışı kadar, katıldığı her kurulda sağduyulu ve sakin kişiliği ile yaptığı toparlayıcı ve uzlaştırıcı katkıların da rolü vardır.

Örneğin Elektrik Fakültesi'nin genellikle Çarşamba günleri yapılan Genel Kurul toplantıları, YÖK öncesinin özgür ortamında Fakülte'nin her türlü akademik sorununun özgürce tartışıldığı forumlardı. Yaklaşık olarak 40 üyeden oluşan bu kurulun üyelerinin büyük çoğunluğu Fakülte'nin kuruluşunda görev almış olan birkaç profesör ile Fakülteye kuruluşun ardından katılmış olan profesörler ve kıdemli doçentlerdi. Ayrıca Fakülteye yaklaşık on yıllık bir aradan sonra katılmış olan birkaç genç doçent vardı. Kurulun kıdemli üyelerinden bazılarının "kısa pantoloncular" olarak adlandırdığı bu küçük genç grubun doğal olarak yenilikçi olan önerilerini kıdemli kurul elemanları karşısında çekinmeden dile getirebilmeleri ve savunabilmeleri, Bedri bey başta olmak üzere birkaç profesörün oluşturduğu görünmez destek sayesinde mümkün olurdu. Teknolojideki gelişmelerin gereği olarak açılması gereken yeni derslere programda yer açmak amacı ile verilemeyen bazı derslerin program-

dan kaldırılması, yahut saat sayılarının azaltılması gibi sancılı konuların konuşulduğu oturumlar genellikle çok tartışılmalı geçirdi. Gerilimin çok yükseldiği anlarda Bedri bey yaptığı kısa fakat sağduyulu konuşmalarla ortak aklın olması gereken yönde çalışmasını sağlar ve toplantının sonuna doğru, incecik yazısı ile, herkesin içine sinen bir karar metnini kaleme almış olurdu.

Elektrik Mühendisleri Odası'nın 70. kuruluş yıl dönümü vesilesi ile sevgili hocam Bedri Karafakıoğlu'nu saygı ve sevgi ile anarken, üniversitemizin YÖK öncesi özgür ve demokratik ortamını da buruk bir özlemle hatırlıyorum.

Ord. Prof. Burhaneddin Sezerar (1886-1953)

Elektrik mühendisliğinin ülkemizde kurucusu sayılan, Türkiye'nin elektrifikasyonunda birçok projede yer alan, birçok şehrin elektrikleştirilmesinde önemli roller üstlenen Ord. Prof. Burhaneddin Sezerar, 1886 yılında İstanbul'da doğdu. Terakki Vakfı'ndan yüksek dereceyle, Galatasaray Mekteb-i Sultanisi'nden (Galatasaray Lisesi) ise üçüncülükle mezun oldu. Üniversite eğitime Fransa'da devam etti. Sorbonne Üniversitesi'nden 1911 yılında lisans diplomasını ve Paris Yüksek Elektrik Mühendis Mektebi ile Paris Yüksek Telsiz, Telgraf Mektebi'nden 1912 yılında lisansüstü diplomasını aldı.

Sezerar, okulda göstermiş olduğu başarılı çalışmalarından dolayı 1913 yılında Yüksek Elektrik Mektebi'nde

Elektrik Makineleri Laboratuvarında şef yardımcısı oldu. 1913 yılında İstanbul Darülfünun Ulumu-u Riyaziye ve Tabiye şubelerinde Hikmet-i Riyaziye muallim muavinliğine atandı. İlk görevi olarak Medine'ye çağırılan Sezerar, Türbe-i Şerif'i elektrikle buluşturdu. 1914 yılında İstanbul Darülfünun'da matematik ve fizik derslerinin muallim muavinliği (Doçentlik) derecesine yükseldi. Aynı sene, Mühendis Mektebi Elektrik Dersi Muallimliği

görevini yürüttü. 1917 yılında ek görev olarak Hazine-i Hassa Mühendisliği, daha sonra Üsküdar-Kısıklı Tramvay hattı Elektrik Baş Mühendisliği, Evkaf vekaleti Elektrik, Tenvirat ve Tramvay Mühendisliklerinde bulundu; Üsküdar tramvaylarını bizzat kurarak, işletti.

1924 yılında İstanbul Darülfünunu Elektro-Teknik Müderrisliğine getirildi ve 1925 yılında bu görevine ek olarak Mühendis Mektebi elektrik muallimliğine atandı. 1932 yılında bu okulda da Muallimlikten Müderrisliğe terfi ettirildi. 1934 yılında Fen Fakültesi'ndeki Elektromekanik Enstitüsü, Elektrik ve Makine Şubesi ismiyle, Yüksek Mühendis Mektebi'nde Profesörler Meclisi bu Şubenin başına Müderris Burhaneddin Sezerar'ı getirdi.

Sezerar, Yüksek Mühendis Mektebi'nin Elektrik Şubesi'nde dersler verdi. Elektro-Mekanik, Elekt-

rik-Muhabere ve Elektrik şubelerinin başkanlığını yürüttü. Sezerar'ın bu Şube için düzenlediği öğretim programları ve kurmuş olduğu laboratuvarlar, bugünkü İstanbul Teknik Üniversitesi'nin Elektrik ve Makine Fakülteleri'nin temelini oluşturdu.

1935 yılında muhabere şubesinin açılması ve 1937 yılında Elektrik Muhabere şubesinin kurulması ile bu oluşum gelişerek, 1944 yılında İstanbul Yüksek Mühendis Okulu'nun "İstanbul Teknik Üniversitesi" haline getirilmesi ile Elektrik Fakültesi'ne dönüştü.

Elektrik konusunda yazılan ilk önemli eserler Ord. Prof. Burhaneddin Sezerar tarafından telif edildi. Meslek hayatı boyunca yayımlanan eserlerin sayısı 10'u aştı. İlk zamanlarda, eski harflerle yazdığı ve elektrik enerjisinin üretimi, dağıtımı ve kullanışı ilgili 4 kitaptan başka, son senelerde ilmin ve teknolojinin yeni esaslarına uygun "Elektrik ölçmeleri" adlı 2 ciltlik bir kitap yayımladı.

Sezerar, Cumhuriyetin ilk yıllarında Trakya ve Anadolu'da birçok şehir ve kasabanın elektrik projelerini yaptı ve tesis etti. Çok sayıda belediyenin elektrik müşavirliğini üstlendi. Üsküdar Tramvayları, Adapazarı elektrik tesisatı, Dolmabahçe Sarayı ve İstanbul'daki camilerin hemen hemen hepsinin elektrikle kavişması Sezerar'ın sayesinde oldu.

"Türk elektrikçiliğinin kurucusu" olarak tanınan, öğrencileri ve çalışanları için tükenmez bir ilham kaynağı olan Ord. Prof. Burhaneddin Sezerar, 28 Mayıs 1953 tarihinde İstanbul'da hayatını kaybetti.

Prof. Dr. Mustafa Parlar (1925-1980)

EMO eski Başkanı, Ortadoğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) Mühendislik Fakültesi'nin unutulmaz kurucu Dekanı Prof. Dr. Mustafa Parlar Mustafa N. Parlar, 1925'te Rize'nin Hemşin İlçesi'ne bağlı Yayla Köyü'nde doğdu.

1949 yılında İllinois Teknoloji Enstitüsü'nde lisans, 1950 yılında Northwestern Üniversitesi'nde yüksek lisans ve 1954 yılında Brooklyn Politeknik Enstitüsü'nde doktora dereceleri aldı. Amerika'da bulunduğu dönemde Brooklyn Politeknik Enstitüsü'nde 4 yıl araştırma mühendisi ve Clarkson College of Technology'de bir yıl yardımcı profesör olarak görev yaptı.

Yurda dönünce kısa bir süre Elektrik İşleri Etüt İdaresi'nde (Eİİİ) çalışan Parlar, Genelkurmay Başkanlığı İlmi İstişare Kurulu'nda harekât araştırma subayı olarak görev aldı. Askerlik görevinin ardından ODTÜ'ye girerek sırasıyla; 1957 yılında Eğitim Direktörlüğü, 1958'de Elektrik Mühendisliği Bölüm Başkanlığı, 1960-1970 yılları arasında da Mühendislik Fakültesi Dekanlığı görevlerinde bulundu.

Mustafa Parlar, 1964'te Doçent, 1969'da Profesör oldu. 1966-1967 akademik yılında Kaliforniya Üniversitesi'n-

de, konuk profesör olarak ders verdi ve araştırmalar yaptı. 1970 yılında ODTÜ Rektörü oldu. Ancak bu görevinden istifa etti. 1969-1970 yıllarında Elektrik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Üyeliği ve Başkanlığı yaptı. 1973-1977 döneminde milletvekili oldu.

1977'de üniversiteye dönen Parlar, ODTÜ İçel Mühendislik Bilimleri Fakültesi Kurucu Dekanı olarak görev yaptı. Son olarak TÜBİTAK Güneş Enerjisi Destekleme Araştırma Ünitesi Başkanlığı, TÜBİTAK Türkiye Enerji Komisyonu Başkanlığı, ODTÜ Enerji Koordinasyon Kurulu Başkanlığı görevlerini de yürüttü.

Prof. Dr. Parlar, çok geniş bir alanda akademik çalışmalar yaptı ve öncelikle Türkiye'nin gereksinimlerini göz önünde tuttu. Enerji sorunlarından haberleşmeye kadar farklı dallarda ODTÜ'de araştırmalar başlattı. Yönetimsel ve akademik görevleri yanında kamu kuruluşlarının ve Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliği'nin danışmanlık hizmetlerinde bulundu. Endüstrileşme sorunları, ağır elektronik sanayi ve elektronik sanayinin kurulması için önemli katkılar sundu. Üniversite-endüstri işbirliğinin gerçekleşmesi, üniversitelerin ülkenin teknik sorunlarının çözümüne katkı sunabilmesi için çaba harcadı. Elektroteknik ve elektronik dalında bazı teknolojik transferlerin başarılı bir biçimde sonuçlanmasına öncülük etti. Türkiye'nin enerji sorununun çözümü için örgütlenmede önemli katkıları oldu.

Mustafa Parlar, 19 Aralık 1980 tarihinde hayatını kaybetti.

Parlar'ın, yurtiçinde ve yurtdışında yayınlanmış 25 bilimsel bildirisi, 1'i çeviri 5 kitabı, pek çok teknik raporu ve gazetelerde yayımlanmış 60'a yakın makalesi bulunuyor. Toplumun ve endüstrinin gelişme sorunlarına sırt çeviren bir bilimsel görüşün değil, kurduğu laboratuvarlarla, yetiştirdiği araştırmacılarla, üniversitenin topluma katkısı ve bilimsel düşüncenin çevreyi değiştirici, yaşam düzeyini yükseltici etkisini savunan Parlar, bu bakımdan yapıcı, yaratıcı bir rol oynamıştır.

Zekâları ve yetenekleri köreltebilecek güçlükler karşısında yenilmeyen Parlar; tam tersine adeta bu güçlüklerle bilenmiş ve onun, ülkesini daha yüksek bir teknoloji ile kalkındırma azmı, üniversite anlayışını ve öğrencilerine verdiği "hayat için bilim" düşüncesini kökleştirmiştir.

1950'lerde henüz barakalar halinde kurulmaya başlayan ODTÜ'de çok yönlü kişiliği ve uygulamaya yönelmiş düşünceleri ile yeni bir bilim-endüstri ilişkisi kurmuş olan Parlar, buna bağlı olarak çağdaş bir eğitim anlayışı yaratmıştır. Bugünkü ODTÜ bu kavram çevresinde gelişmiş ve yücelmiştir.

Mustafa Parlar'ın anısını yaşatmak, Türk eğitimine hizmet vermek, onun yaşamı boyunca uğraş verdiği hedefler doğrultusunda çalışmalar yapmak amacıyla 12 Ocak 1981 tarihinde ODTÜ Prof. Dr. Mustafa N. Parlar Eğitim ve Araştırma Vakfı kurulmuştur. Parlar'ın anısına, 19 Ocak 1982 tarihinde ODTÜ'de Prof. Dr. Mustafa N. Parlar Eğitim ve Araştırma Vakfı tarafından tüm üniversite öğretim üyelerini de simgeleyen bir de anıt park yapılmıştır.

MÜHENDİSLERİN SENDİKAL HAKLARI TEKSEN KURULUŞU

1970'li yıllarda yaygınlaşan ve kitleselleşen toplumsal olaylardan mühendis kitlesi de etkilenmekte idi. Yıllardır 10195 sayılı kanuna göre çalışan mühendisler siyasi iktidar tarafından çıkarılan 654 sayılı kanuna karşı mücadele ettiler. Bu yeni kanun teknik elemanlara her açıdan darbe vurmakta idi. Meslek örgütlerinin mücadelesi yanında sendika olarak da örgütlenmek ve sendika üzerinden mücadele etmek genel kabul görünce ilk sendikamız TEKSEN (Teknik Eleman Sendikası) 12 Şubat 1970 tarihinde kuruldu.

Ancak 12 Mart 1971 faşist askeri darbesinin ilk icraatlarından biri sendikayı kapatmak ve davalar açmak oldu.

TEKSEN kapatılıncaya kadar yürüttüğü çalışmalarla oldukça yaygın bir kitleye ulaşmış, basın açıklamaları, gösteriler, yürüyüşler ve iş bırakma da dahil etkinlikler yapmıştır.

EMO tarihiden iki belgeyi ekte bilginize sunmak isteriz.

Dergimizin, Mart-Nisan 1970'te çıkan 159-160. sayısında sendikamızın kuruluşu duyurulmuştur.

Yine dergimizin Temmuz 1971'de çıkan 175. sayısında TEKSEN'in görüşlerine yer verilmiştir. Haberleri tıpkıbasım olarak aşağıda bulabilirsiniz.

Teknik Personel Sendikası (TEKSEN) Kuruldu

4/10195 sayılı kararname demokratik haklarımızı korumamaktadır; bu kararnameye göre çalışan sosyal güvencilerden yoksundurlar, haklarını savunmalarına olanak bırakmayan bir statü içinde çalıştırmaktadırlar. Bütün bu gerçekler özellikle eon günlerde gittikçe daha fazla ortaya çıktı. Bu kararnamenin yasalara da aykırı olduğu hukukçular tarafından kesinlikle ortaya kondu.

Bizi ne işçi ne memur statüsünde sayan bu kanun dışı ve baskıcı kararnameye karşı çıkmamız tek ve en etkili yolu bir sendika içinde birleşmektir. Kanunmız izn vermediği fakat tamamiyle Anayasa içinde bir çözüm olan bu sendikalaşma 12 Şubat 1970 günü gerçekleştirildi ve İstanbul'da seçilmiş odaların işbirliği ile Teknik Personel Sendikası (TEKSEN) kuruldu.

Anayasa'nın kamu hizmetinde çalışanlara sendika kurma hakkını veren 46. maddesine ve Anayasa mahkemesinin bu hakların kullanılmasını gösteren 19 Ekim 1968 tarih ve 13031 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan kararnamaya dayanarak kuruldu TEKSEN'in yöneticileri şu arkadaşlarımızdır:

Genel Başkan :
Y. Mimar Niyazi Duranay
Genel Sekreter :
Elektrik T. Müh. Engin Günece
Genel Mali Sekreter:
İnsaat Y. Müh. Orhan Terzioğlu
Yöneticiler :

Fevzi Şolt, Makina Mühendisi;
İlker Akar, İnşaat Mühendisi;
Tezer Toksan, İnşaat Mühendisi;
Şevket Açıkel, Tekniker;
Yılmaz Omur, Elektrik Y. Müh.;
Erol Ünal, İnşaat Y. Mühendisi;
Sedat Özkal, İnşaat Y. Müh.
TEKSEN'e haklı demokratik ve devrimci çalışmalarında başarılar dileriz.

8

4/10195 Kazazedeleri!
Sosyal güvenliğini sağlayacak hiçbir hukuki dayanağı olmadığı gerek hukukçular, gerekse yargı organları tarafından defalarca belirtilmedi mi?

İşçi misin? yok!
Oturduğun sandalyede söz sahibi misin? yok!
İş güvenliğin? yok!
Emeklilik güvenliğin? yok!
İş kazalarına karşı güvenliğin? yok!
Yok! yok! yok!
Pekâlâ, sen vatandaş değil misin?
Sen; tıpkı büyük halk çoğunluğu gibi bugünkü bozuk düzenin doğal bir sonucusun.

Şurasını iyi bilelim ki bu düzende ancak ve ancak sendikal eylemle hak alınabilir. Yoksa hatırla gönülle değil!

4/10195 Kazazedeleri!
Teknik Personel Sendikası (TEKSEN) seni işçi sınıflardan ayrılanlarla savaşmak ve bu «Yok» lan «VAR» etmiş için kuruldu.

Hak alabilmek için güçlü olmak, güçlü olabilmek için de birleşmek gerekli...

SENDİKANA ÜYE OL
SENDİKANA ÜYE BUL

TEKSEN

ADRES : TEKSEN Teknik Personel Sendikası
Halaskargazi Caddesi No : 35/1 Harbiye - İstanbul
(Her türlü bilgi Elektrik Mühendisleri Odası'ndan elde edilebilir)

Elektrik Mühendisliği 150-180

SENDİKANA ÜYE OL
SENDİKANA ÜYE BUL

TEKSEN